

РЕШЕНИЕ

№ 3386

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря АНИ АНДРЕЕВА и при участието на
прокурора ПАВЛОВ, като разглежда дело номер **6549** по описа за **2010** година
докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на М. С. П. от гр.С., действащ чрез
пълномощника си-адвокат О. срещу Решение от 14.07.2010 година, постановено по
н.а.х.д.№13512/2009 година по описа на СРС, 96 състав, потвърждаващо Наказателно
постановление №АМ-3618/02.10.2009 година, издадено от Началник отдел"ПП" при С.,с което
последният на основание чл.174,ал.3,пр.1 от ЗДвП наложил на М. С. П. от гр.С.
административни наказания"Глоба"в размер на 500 лева и постановил лишаване от право да
управлява МПС за срок от 12 месеца.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на
атакуваното съдебно решение.Твърди се,че нарушението,описано в акта, не е доказано по
несъмнен начин, още повече, че съдът не е разпитал свидетелят по акта, при което е допуснал
съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на
нарушителя.Иска се отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.
В съдебно заседание,касаторът-М. С. П.,редовно и своевременно призован,не се явява и не
изпраща представител.

Ответникът по касация-С.,редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на С.-прокурор П.,изразява становище за неоснователност на
касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд-С.-град,след като прецени събраните по делото
доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено

следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Фактическата обстановка, възприета от районния съд и подкрепяща се от събраните по делото доказателства, се споделя от настоящата инстанция. От доказателствата по делото е установено, че на 08.09.2009 година, касаторът П. около 0.40 часа управлявал лек автомобил БМВ 318 с рег. № СА4222 и движейки се по Б. "А С" в посока Б. "К В" в гр. С. до МОЛ- С. бил спрян за проверка от служители на Пътна полиция, при която отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол и му е издаден талон за медицинско изследване. Въз основа на констатираното е съставен АУАН № АМ3618, предявен за подпис на нарушителя и подписан от него без възражения. Въз основа на акта, на 02.10.2009 година е издадено Наказателно постановление № АМ3618, с което на касатора са наложени две административни наказания на основание чл.174, ал.3 от ЗДВП- глоба в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Въз основа на правилно изяснена фактическа обстановка, обосновано СРС е приел, че касаторът е осъществил посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДП- като на първо място е отказал да бъде изпробван с техническо средство за установяване съдържанието на алкохол и на второ място не е изпълнил предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Очевидно е, че в разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗДВП са въздигнати две самостоятелни и независими нарушения- отказ да бъде изпробван водачът за употреба на алкохол или неизпълнение на задължението за медицинско изследване концентрацията на алкохол в кръвта, като в настоящия случай от събраните в хода на административно-наказателното производство се установят и двете извършени от страна на касатора нарушения- както отказ да бъде изпробван с техническо средство за употребата на алкохол, така и неизпълнение на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Ако наистина касаторът не бе извършил нарушението, както твърди процесуалният му представител, то най-малко по делото щяха да бъдат налице доказателства за установеното при проверката с техническо средство или резултатите от медицинското изследване на касатора- хипотеза, която безспорно не е налице. Нарушението е доказано по несъмнен начин, което сочи на правилно ангажирана административно- наказателна отговорност на касатора. Неоснователен е доводът на адвокат Ортакийски, че нарушението не е доказано по несъмнен начин, защото на първо място, касаторът не е ангажирал никакви доказателства, оборващи извода на административно- наказващия орган за извършеното нарушение, а на второ място- неразпитването на свидетеля, присъствал при съставянето на акта за установяване на административното нарушение не е и не може да бъде съществено процесуално нарушение. От една страна- този свидетел е в чужбина, а от друга страна- дори и да бе разпитан и да не си спомня нищо, то това не би довело до неизвършване на нарушението от страна на касатора и именно за това законодателят е предвидил писмената форма за съставяне на актовете за установяване на административни нарушения, а не доказване извършването, респективно неизвършването на нарушение само и единствено със свидетелски показания. При отмерване на наказанието, административно наказващият орган се е съобразил с тежестта на извършеното нарушение, подбудите за неговото извършване и е наложил санкции- лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и глоба в размер на 500 лева- на минимума, предвиден в закона. Така определените наказания са справедливи и съответни на извършеното нарушение, и ще допринесат за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН, и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила¹, а предявената срещу него жалба – оставена без уважение.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд С.-

град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от **14.07.2010** година, **постановено** по
н.а.х.д.№13512/2009 година по описа на **СРС, 96** състав.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.